

překáželo, aby včasné podání rekursu za sebe i svého manžela obstarala, nebylo v řízení správným tvrzeno. Tuto skutkovou podstatu shrnul žal. úřad v důvodech svého rozhodnutí, ve kterých uvedl, že nemoc Gustava V. nebyla tak těžká, že by napsání a podání rekursu poštou zneumožňovala a konečně mohla spolurekurující manželka potřebnou poradu u advokáta obstarat a podání rekursu včas zajistiti.

Z důvodů těch jest patrné, že žal. úřad vychází z právního náhledu, že »nepřekonatelnou překážkou« ve smyslu zák. není onen faktický stav osoby, jenž brání, aby osoba ta používajíc pomoci osob třetích nebo užívajíc cesty písemné, úkon procesní, o nějž jde, provedla. Proti tomuto právnímu pojetí zák. stížnost nijakých nevznáší námitek, nýbrž polemizuje toliko s hodnocením zjištěné skutkové podstaty, snažíc se dokázat, že nebyla tu možnost žal. úřadem předpokládaná rekurs proti usnesení ze 7. července 1922 včas podati.

Nss nemůže však dle § 6, odst. 1 svého zák. přezkoušeti ve věci skutková zjištění žal. úřadem provedená, smí toliko k tomu pozírat, zdali tato zjištění se stala formálně správně, t. j. jsou-li ve shodě se spisy a úplná a neshledala-li se při jich provedení podstatná chyba procesní (§ 6, odst. 2).

Stížnost neuplatňuje žádnou z těchto námitek v odst. 2 § 6 zák. o ss uvedených a zde jedině přípustných a ani nss neshledal nijakých vad řízení, jichž by měl dbáti z povinnosti úřední.

Za tohoto stavu nedostávalo se zák. důvodu, aby dle § 9 výše cit. zák. članku st-li mohlo býti povoleno navrácení v předešlý stav a jest zamítnutí žádosti toho se domáhající ve shodě se zák. — — —

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3498.

O b e c n í v o l b y. — Ř í z e n í p r e d n s s e m: * Ke stížnosti do rozhodnutí úřadu, kterým nebylo vyhověno návrhu aspoň desetiny voličů dle § 19 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 Sb., jest oprávněna jen táž desetina voličů, která návrh podala, nikoliv jednotlivý její člen nebo jiný volič.

(Nález ze dne 16. dubna 1924 č. 6453).

V ě c: Libor F. ve L. (adv. Dr. Rud. Bloch z Prahy) proti okresní správě politické v Litovli o způsobu volby v obci.

V ý r o k: Stížnost se odmítá jako nepřípustná.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nebylo vyhověno žádosti desetiny voličů v L. za provedení volby ob. zast. dle zásady poměrného zastoupení ve smyslu § 19 řádu volení do obcí z důvodu, že dle sdělení ob. rady v L. byla žádost tato podána opožděně, t. j. dne 2. září 1923 o 12. hodině v poledne, tedy po uplynutí předepsané 8 denní lhůty.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí Liborem F. podané uvažoval nss takto:

§ 19 zák. č. 75/1919 stanoví, že v obcích, které nemají více než 700 obyvatelů, konají se volby podle zásady relativní většiny, leč že by v ustanovené lhůtě zažádala aspoň desetina voličů zapsaných ve

stálých seznamech voličských, aby volba byla provedena podle zásady poměrného zastoupení.

Předpis tento, jímž chce zákon zajistiti nárok na volbu dle zásady poměrného zastoupení aspoň takové menšiny voličů, která by při zásadě poměrného zastoupení pravděpodobně měla nárok na jeden mandát, má dvoji význam. Vyslovuje jednak v ohledu m a t e r i e l n í m zásadu, že nárok zde stanovený nepřiznává k a ž d é minoritě, nýbrž jen oné, která reprezentuje alespoň jednu desetinu všech voličů, jednak žádá v ohledu f o r m á l n í m. aby tato minorita, jež jest vlastním a jediným nositelem tohoto práva, vystupovala vůči úřadům, u nichž tento svůj nárok chce uplatniti, jsouc zastoupena určitým počtem svých členů, který se musí rovnati rovněž desetina všech zapsaných voličů.

Tato jedna desetina voličů musí učiniti projev dle § 19, ježto jinak by se k projevu tomu nehledělo, a byla-li s tímto projevem odmítnuta, může stížnost na nss vznésti zase jen ona minorita, která v administrativní cestě nárok svůj dle cit. předpisu uplatnila, a to způsobem a formou; jež zákon k platnosti projevu této minority žádá, t. j. jsouc zastoupena tolika svými členy, aby počet jejich dosáhl jedné desetině počtu všech zapsaných voličů.

Arciť nelze vzhledem k preklusi, kterou § 19 k nezachování lhůty tam stanovené pojí, připustiti, by úkon další k uplatnění práva § 19 sloužící a záležející v podání stížnosti na nss byl prováděn od jiných osob, než které projev první dle § 19 učinily.

Odpadlo-li z těchto osob tolik, že zbývající již o sobě jednu desetinu voličstva nerepresentují, pak není tu již subjektu po zák. k zastupování minority oné povolaného a nemůže tento nedostatek ani připojením jiných voličů být odstraněn, ježto voliči tito, nevystoupivše jako členové minority ve lhůtě v § 19 stanovené, za členy této minority nemohou býti pokládáni.

Tím méně lze jednotlivému voliči, třeba byl členem takové menšiny, přiznati legitimaci k podání stížnosti na nss, když — jako v daném případě — vystupuje sám za sebe a netvrdí, tím méně pak prokazuje, že by podával stížnost jako plnomocník ostatních voličů, kteří návrh dle § 19 vol. ř. podepsali a podali.

Že byl st-l v tomto návrhu označen jako zmocněnec německé strany lidové, nic na věci nemění, neboť § 19 vol. ř. nedává právo, o které se jedná, volebním s t r a n á m nebo s k u p i n á m, a zmocněnec volební strany jest ze zák. oprávněn toliko tuto zastupovati, nikoliv však minoritu aspoň jedné desetině voličů, jakou má na mysli cit. paragraf.

Bylo proto stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 3499.

O b e c n í v o l b y: * Podle § 5, odst. 3 zák. č. 75/1919 o řádu volení v obcích, jest ř á d n o u jen taková upomínka o zaplacení veřejné obecní dávky, ve které jest uveden druh dávky, částka dávky, která je dluhem, a den, od kterého jest dávka splatná.

(Nález ze dne 16. dubna 1924 č. 6515).